

κυβερνήσεως αἱ κατοικίαι, καὶ τοῦ πλείστου μέρους τῶν πλουσίων καὶ μεγιστάνων. Ὁ Ἄγγλος πρέσβυς Λόρδος Macartney καὶ οἱ περὶ αὐτὸν κατέλυσαν εἰς τοιοῦτου εἶδους οἶκον εἰς στενωπὸν παρὰ τὰ τείχη τῆς πόλεως, πρὸ μικροῦ οἰκοδομηθέντα μὲ δαπάνην, ὡς ἐλέγετο, σχεδὸν £100,000. Τὸ μονότονον καὶ πληκτικὸν τῶν ὁδῶν τούτων αὐξάνει ἡ ἔλλειψις παραθύρων ἢ ἀνοιγμάτων (ἐκτὸς μικρᾶς τινὸς εὐτελοῦς θύρας, γενικῶς κεκλεισμένης) εἰς τὰ πρόσωπα τῶν οἴκων. Τὰ τοιαῦτα εὐρίσκονται μόνον εἰς τὰ μεγάλα ἐργαστήρια καὶ ἀποθήκας, ἅπαντα τοποθετημένα ἐπὶ τῶν τεσσάρων κυριωτέρων ὁδῶν. Πολλοὶ ὅμως ἀπὸ τοὺς οἴκους τῶν πλουσίων ἔχουν εἶδος τι δώματος, μὲ ἐξώστεγον διὰ κιγκλίδων περιφραγμένον, κεκαλλωπισμένον δὲ μὲ μικρὰ δένδρα, θάμνους, καὶ ἄνθη εἰς γλάστρας γινόμενα.

Οὔτε αἱ πλατεῖαι οὔτε αἱ στεναὶ ὁδοὶ ἔχουσι τινα λιθοστρωσίαν, ἀλλ' ἀμφότεραι καθαρίζονται καθ' ἑκάστην πρωΐαν, καὶ τινες μάλιστα βρέχονται τακτικῶς διὰ τὰ καθίζησιν ὁ κονιορτὸς, ὁ πολλακίς ὢν ἀνυπόφορος.

Πᾶς ὁ λαβῶν εἴσοδον εἰς τὴν περίεργον ταύτην πόλιν ὑπερπαινεῖ τὸ ἀστυνομικὸν αὐτῆς σύστημα. Εἰς τὰ δύο ἄκρα ἐκάστης ὁδοῦ ὑπάρχει ξύλινος πύλη ἢ περίφραγμα, κλεισμένη τὴν νύκτα, καὶ ἐμποδίζουσα τοὺς κατοίκους τῆς ὁδοῦ αὐτῆς ἀπὸ συγκαινωνίαν μὲ τὸ λοιπὸν μέρος τῆς πόλεως· οἱ ἐκεῖ δὲ φύλακες εἰς κἀνένα δὲν συγχωροῦν εἴσοδον ἢ ἐξοδον, ὅστις δὲν κρατεῖ φανάριον εἰς τὴν χεῖρα, καὶ δὲν ἔχει κατεπίγουσαν χρεῖαν νὰ προτείνῃ. Περιέρχονται δὲ καὶ νυκτερινοὶ φύλακες ἀπὸ πύλης εἰς πύλην, ὅτινες κτυποῦσι καταγῆς μὲ βραχύ τι ῥόπαλον ἐκ βαμβοκαλάμου, τὸ ὁποῖον κάμνει μελαγχολικὸν τινα, βαθῦν, καὶ τρανὸν ἤχον. Διὰ τὰ δεικνύουσι τὴν ἀγρυπνίαν αὐτῶν, μεταχειρίζονται τὸ ὄργανον τοῦτο κατὰ δύο ἢ τρία λεπτά ἐνῶ περιφέρονται. Ὁ Λόρδος Macartney, ὅστις εἶχε δύο ἢ τρεῖς ἀπὸ τοὺς θορυβώδεις τούτους φύλακας τῆς εἰρήνης καὶ ἡσυχίας πάντοτε πλησίον τῆς οἰκίας του, δὲν ἠμπόρεσε νὰ κλείσῃ τοὺς ὀφθαλμούς τὰς πρώτας τρεῖς ἢ τέσσαρας νύκτας· ἀλλὰ βαθμηδὸν τοσοῦτον ἐσυνείδισε τὸν θόρυβον, ὥστε πλέον δὲν ἐτάρασσε τὸν ὕπνον του. Σιμὰ δὲ τῶν μέτρων τούτων, τὰ ὁποῖα, μολονότι θαυμασίως ἐξασφαλίζουν τὴν ἡσυχίαν τῶν πολιτῶν, ἀρχὴν πιδανῶς ἔλαβον ἀπὸ τὴν ζηλοτυπίαν καὶ τὸν φόβον τῆς δεσποτικῆς αὐτῶν κυβερνήσεως, ὁ κτήτωρ ἢ κάτοικος πάσης δεκάτης οἰκίας ἀναδέχεται ἀμοιβὰδὸν τὴν διατήρησιν τῆς εὐταξίας, καὶ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν καλὴν διαγωγὴν τῶν ἐννέα γειτόνων του. Ἄν συμβῇ ἀκαταστασία τις, ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ πάραυτα τὸ πλησιέστατον φυλακεῖον. Οἱ κανονισμοὶ δὲ οὔτοι ὑπάρχουσι καὶ εἰς τὰς ἐπιλοποῦς Κινικὰς πόλεις.

Τὸ Πεκῖνον, ὡς εἶπομεν, διαιρεῖται εἰς δύο. Οἱ Τάρταροι κατοικοῦσι τὸ βόρειον, οἱ δὲ Σῖναι τὸ νότιον μέρος. Ἡ Αὐτοκρατορικὴ λεγομένη Πόλις, ὅπου εὐρίσκονται τοποθετημένα τὸ παλάτιον καὶ οἱ κῆποι τοῦ αὐτοκράτορος, ὅλα τὰ δικαστήρια καὶ δημόσια γραφεῖα, τὰ

καταλύματα τῶν ὑπουργῶν, τῶν εὐνούχων, τῶν ἐμπόρων, καὶ τῶν τεχνιτῶν τῆς αὐλῆς, κατέχει παραλληλόγραμμον, ἐν μίλιον περίπου μακρὸν, τρία δὲ τεταρτημόρια τοῦ μιλίου πλατὺ, καὶ περικυκλοῦται ὑπὸ τείχους εἰκοσι πόδας ὑψηλοῦ, κατεσκευασμένου ἀπὸ μεγάλας ἐρυθρὰς στιλπνὰς πλίνθους, κεκαλυμμένου δὲ ἀπὸ κυρτὴν ὀροφὴν ἐκ κεραμιδίων, κιτρίνων καὶ βερενικωμένων. Τὸ περίφραγμα παριστάνει τερπνὴν ἐπιφανείαν ἀνισότητα καὶ ποικιλίαν, παραχθεῖσαν οὐχὶ ἐκ φύσεως, ἀλλὰ διὰ τῆς τοῦ ἀνθρώπου φιλοπονίας· ποτάμιον δὲ δι' αὐτοῦ ἐλικειδῶς ῥέον οὐχὶ μόνον παρέχει ἀφθονίαν ὕδατος, ἀλλ' ἐπαυξάνει καὶ τὴν ὠραιότητα τοῦ τόπου, εἰς διώρυγας καὶ δεξαμενάς καὶ λίμνας ἐσχηματισμένον, αἵτινες μετὰ τῶν τεχνητῶν ἀναχωμάτων, καὶ βράχων, καὶ δασῶν παριστάνουσι τὴν ἀρίστην τῆς φύσεως μίμησιν.

Ὀλίγας ἀκόμη παρατηρήσεις θέλομεν κάμειν περὶ τῆς μητροπόλεως τοῦ Κινικοῦ κράτους. Καὶ κατὰ τοὺς Λατίνους ἱεραποστόλους καὶ κατὰ τοὺς ἰδίους Σῖνας ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς ἀνέβαινεν εἰς 3,000,000 ψυχῶν! εἰς δὲ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦτον δὲν ὑπάρχει αἰτία νὰ ὑποπτευθῶμεν ὑπερβολὴν. Ὁ κύριος Barrow, ὅστις εἶχε τὰ πλέον εὐρύχωρα μέσα πρὸς ἐξακριβώσιν τῆς ἀληθείας, καὶ ὅστις πάντοτε μετριάξει ἀντὶ ν' αὐξάνῃ τὰ πράγματα, μετὰ πεποιθήσεως ὀνομάζει τὸ Πεκῖνον τὴν μεγίστην πόλιν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς. Εἰς τοὺς Εὐρωπαίους τῶντοι παριστάνει εἰκόνα, ἣτις περιέχει πολλοὺς μεγαλοπρεπεῖς, ἐκπληκτικούς, καὶ τινες ὠραίους χαρακτήρας· ἀλλὰ λείπουν ἐξ ὀλοκλήρου τὰ μεταξὺ μας πρῶτα στοιχεῖα τῆς ἀνέσεως καὶ εὐζωίας. Δὲν ἔχει λιθοστρωσίαν, οὔτε ἀμάραν ἢ ὄχετους, οὔτε θαψίλειαν ὑγιεινοῦ ὕδατος· ἐπομένως, τὸν χειμῶνα εἶναι λασπώδης, καὶ κονιορτώδης τὸ θῆρος. Εὐπορεῖ ἀπὸ τὰς πλέον δυσώδεις ἀποφορὰς, προερχομένας ἀπὸ κόπρον καὶ παντὸς εἶδους ἀκαθαρσίαν, τὰς ὁποίας οἱ πλούσιοι προσπαθοῦν νὰ οὐδετερόνωσιν εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν, μεταχειριζόμενοι διάφορα δυνατὰ μύρα ἢ θυμαίματα, καὶ ξύλα καίοντες εὐωδέστατα· οἱ δὲ κάτοικοι αὐτῆς ὑπάρχοντες ἠναγκασμένοι νὰ ἐξαντλῶσιν τὸ ἀπαραίτητον ῥευστὸν ἀπὸ φρέατα εἰς τὴν πόλιν ἐξωρυγμένα, τῶν ὁποίων εἶναι κάκιστον τὸ ὕδωρ. Καὶ δεκαπλασία ἐὰν ἦτον ἡ τοῦ Πεκῖνου μεγαλοπρέπεια, ἠδύνατο νὰ θυσιασθῇ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν χρειῶν τούτων. Ὁ ὑπόροφος πυλῶν καὶ τὸ κεχρυσωμένον παλάτιον, ὁ βασιλικὸς κῆπος καὶ ἡ κοσμητικὴ λίμνη, δὲν ἐμποροῦν νὰ παραβληθῶσιν μὲ τὰ πρὸς ἄνεσιν καὶ ὑγίαν μυριάδων συντείνοντα. Τῆς ἀρχαίας Ῥώμης τὸ μέγιστον ἔργον ἦσαν οἱ ὄχετοὶ αὐτῆς, — τῶν δὲ νεωτέρων Παρισίων τὸ μέγιστον ἐλάττωμα εἶναι ὅτι δὲν ἀναπληροῦνται ἀπὸ ὕδωρ ὡς τὸ Λονδῖνον.

ΤΑ μὴ ἀπλᾶ, ἀλλ' ἐπίβουλα ἦθη, χρεωστοῦμεν νὰ φυλαττώμεθα μάλλον παρὰ τοὺς ἔχεις.

ΔΙΑ τοῦ βδελυγμοῦ τῆς κακίας, κραταιούμεθα εἰς τὴν ἀγάπην τῆς ἀρετῆς.